

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sectorul 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 Fax. +4 021 8900745 www.cnsr.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data....

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr., depusă de ..., cu sediul social în, unde se vor comunica toate actele de procedură, privind procedura de cumpărare directă având ca obiect cod ..., cu data-limită de depunere a ofertelor ..., organizată de ..., cu sediul în în calitate de autoritate achizitoare, contestatoarea a solicitat următoarele:

I. Anularea comunicării din data de ..., ora, transmisă prin corespondență electronică, prin care oferta sa a fost declarată neconformă;

II. Anularea rapoartelor de evaluare, a raportului procedurii, a rezultatului procedurii și a tuturor actelor subsecvente întocmite de autoritatea contractantă prin care a finalizat procedura de achiziție publică;

III. Obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei depuse de ... în cadrul procedurii de achiziție directă, în conformitate cu dispozițiile documentației de atribuire și ale legislației aplicabile;

IV. Obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu, potrivit dovezilor care vor fi depuse la dosarul cauzei.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost sesizat să soluționeze contestația de față, prin care ofertantul ... reclamă comunicarea din data de ... de respingere a ofertei sale ca neconformă, în temeiul art. 215 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 98/2016, coroborat cu art. 137 alin. (3) lit. c) și lit. g) din HG nr. 395/2016.

Pentru edificare asupra competenței sale de a soluționa cauza, cu adresele nr., Consiliul a solicitat părților litigante să îi comunice punctele lor de vedere față de excepția lipsei de competență materială a Consiliului, întrucât contestația privește o achiziție directă, iar nu o procedură de atribuire în sensul legislației achizițiilor, în condițiile în care competența Consiliului se limitează la contestațiile vizând proceduri de atribuire. Totodată, s-a solicitat și un punct de vedere față de declinarea competenței de soluționare a contestației către instanța considerată competentă

În răspunsul nr.

În acest context, apreciază că, în mod eronat, ... a ales să se adreseze CNSC pentru anularea comunicării transmise în data de ..., precum și a tuturor actelor emise de către autoritatea contractantă în vederea atribuirii contractului de achiziție directă, având în vedere următoarele constrângeri de natură legală:

- utilizarea de către autoritatea contractantă a facilității de a publica un anunț de publicitate, în urma căruia operatorii economici interesați să transmită oferte, creează vocația ca, la selecția operatorului economic, autoritatea contractantă să inițieze un proces de evaluare similar cu cel derulat în cadrul procedurilor reglementate de prevederile art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, însă nefiind expres reglementată ca procedură de achiziție publică, singura obligație a autorității contractante în procesul de selecție este cea de a asigura respectarea principiilor reglementate de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, obligație respectată în cadrul procedurii contestate;

- art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice nu reglementează procedura de achiziție directă, aspect care, coroborat cu prevederile art. 12 alin.(1) și (2) din Legea nr. 101/2016, atrage lipsa de competență jurisdicțională a CNSC de a soluționa contestația formulată de către

În concluzie, autoritatea achizitoare apreciază că CNSC are obligația de a declina contestația și documentele ce o însoțesc către Tribunalul București, instanță competentă să soluționeze, sub regimul juridic impus de Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cererile formulate de către contestator.

În lumina tuturor argumentelor de fapt și de drept expuse, solicită Consiliului respingerea, ca inadmisibilă, a contestației formulate de către ..., cu consecința declinării dosarului către

instanța de contencios administrativ de pe raza sediului autorității contractante.

În răspunsul înregistrat la Consiliu cu nr., ... arată următoarele:

1. Procedura de atribuire aplicabilă în speță este achiziția directă, reglementată de dispozițiile art. 7 alin. (5), art. 19 din Legea nr. 98/2016 și art. 43 și urm. din H.G. nr. "394/2016".

2. Procedura de achiziție directă privește atribuirea unui contract de achiziție publică de produse, după cum rezultă din chiar anunțul publicat pentru atribuirea contractului de achiziție publică, ..., unde se specifică în mod expres că achiziția directă se va desfășura în conformitate cu prevederile H.G. nr. 395/2016, secțiunea I. Iar art. 1 alin. (4) din această secțiune prevede că autoritatea contractantă este responsabilă pentru modul de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului cadru, inclusiv achiziția directă, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile. De asemenea, autoritatea contractantă a invocat în mai multe rânduri, pe parcursul desfășurării procedurii articole și dispoziții din Legea nr. 98/2016 și H.G. nr. 395/2016. Inclusiv decizia de declarare a ofertei contestatoarei ca neconformă este întemeiată pe dispozițiile art. 215 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, coroborate cu dispozițiile art. 137 alin. (3) lit. c) și lit. g) din H.G. nr. 395/2016.

3. În ceea ce privește excepția de necompetență jurisdicțională a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor și implicit, declinarea cauzei către instanța judecătorească competentă, solicită respingerea acesteia ca nefondată, având în vedere următoarele argumente:

i. Autoritatea contractantă a urmat procedura achiziției directe reglementată de art. 7 alin. (5), art. 19 din Legea nr. 98/2016 și art. 43 și urm. din H.G. nr. "394/2016", procedură cu privire la care se susține că nu este una dintre procedurile reglementate de art. 68 din Legea nr. 98/2016, ceea ce ar exclude competența Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

ii. Referitor la competența de soluționare a contestațiilor în materia achizițiilor publice, potrivit art. 12 din Legea nr. 101/2016 „Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor, prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2).

iii. Având în vedere că art. 12 din Legea nr. 101/2016 atribuie Consiliului competența de soluționare a contestațiilor împotriva procedurilor de atribuire, iar art. 19 din Legea nr. 98/2016 prevede că „prin excepție de la prevederile art. 17 și 18, autoritatea contractantă poate aplica procedura simplificată sau, în condițiile art. 7 alin. (5), achiziția directă, pentru atribuirea contractelor pe

loturi individuale", rezultă că și procedura de achiziție directă este o procedură de atribuire, finalitatea acesteia fiind atribuirea unui contract de achiziție publică.

iv. Or, atât timp cât procedura achiziției directe intră în sfera de aplicare a Legii nr. 98/2016, fiind reglementată de art. 19 și detaliată în art. 43 - 46 din H.G. nr. 395/2016, considerăm că aceasta nu poate fi exclusă din categoriile de proceduri cu privire la care Consiliul este competent să soluționeze contestațiile formulate de persoanele vătămate.

v. Chiar dacă prevederile referitoare la achizițiile directe sunt mai puține decât cele referitoare la celelalte proceduri de atribuire nu există niciun temei pentru a se considera că procedura achiziției directe ar fi exclusă de la aplicarea prevederilor Legii nr. 101/2016, din moment ce există dispoziții exprese referitoare la aceasta în celelalte acte normative ce reglementează domeniul achizițiilor publice, iar art. 1 din Legea nr. 101/2016 stabilește că aceasta reglementează remediile, căile de atac și procedura de soluționare a acestora în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică.

vi. Revenind la art. 68 din Legea nr. 98/2016, veți observa că acesta enumeră procedurile de atribuire care sunt aplicabile pentru atribuirea contractelor de achiziție publică cu o valoare estimată egală sau mai mare decât valorile prevăzute la art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016. Astfel, dacă avem o valoare estimată mai mare de 135.060 lei, se aplică una din procedurile enumerate în art. 68, în caz contrar fiind aplicabilă procedura achiziției directe. Orice altă interpretare ar echivala cu excluderea achiziției directe din sfera procedurilor de atribuire, ipoteză în care toate celelalte reglementări care fac referire la această procedură, dar și regulile generale care se aplică tuturor procedurilor, implicit și achiziției directe, ar fi inutile.

vii. Mai mult, secțiunea a 4-a din Legea nr. 98/2016, intitulată Domeniu de aplicare, mai exact art. 5, prevede că dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile contractelor de achiziție publică, acordurilor-cadru și concursurilor de soluții, fără a distinge în funcție de procedura urmată pentru atribuirea contractului.

viii. De asemenea, în art. 7 alin. (5) se prevede în mod expres că autoritatea contractantă are dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției este mai mică de 135.060 lei.

ix. Nu în ultimul rând, art. 1 alin. (4) din H.G. nr. 395/2016 prevede că autoritățile contractante sunt responsabile pentru modul de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului cadru, inclusiv achiziția directă.

x. Este nejustificat a se considera că pentru prezenta procedură de achiziție directă se aplică toate celelalte dispoziții din

Legea nr. 98/2016 si H.G. nr. 395/2016, în special cele referitoare la justificare prețului neobișnuit de scăzut, solicitările de clarificări, declararea ca neconformă a ofertei, iar ulterior, aceeași procedură să fie exclusă din domeniul de aplicare al Legii nr. 101/2016, în condițiile în care chiar art. 1 din această lege stabilește că aceasta reglementează remediile, căile de atac și procedura de soluționare a acestora în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică.

Văzând că în dezbatere se află excepția lipsei sale de competență în cauză, asupra căreia a fost primit răspuns din partea ambelor părți, raportat la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și la art. 248 alin. (1) C. proc. civ., Consiliul este ținut să o analizeze cu precădere. Verificarea din oficiu și cu prioritate a competenței generale, materiale și teritoriale este prescrisă și de normele art. 131 alin. (1) C. proc. civ.

După deliberare asupra excepției, Consiliul reține că ... a inițiat o procedură de cumpărare directă având ca obiect „<Materiale publicitare> pentru implementarea și desfășurarea proiectului <Consolidarea și promovarea poziției României ca actor relevant în cadrul proceselor de luare a deciziilor la nivel european>”, cod CPV 22462000-6, contract estimat valoric la 116.800,00 lei. Niciuna dintre părți nu tăgăduiește că procedura organizată este una de achiziție directă, potrivit art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016 cu completările și modificările ulterioare: *Autoritatea contractantă are dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 135.060 lei, (...).*

Potrivit definiției de la art. 3 alin. (1) lit.a) din Legea nr. 101/2016:

a) act al autorității contractante - orice act, orice operațiune care produce sau poate produce efecte juridice, neîndeplinirea în termenul legal a unei obligații prevăzute de legislația în materie, omisiunea ori refuzul de a emite un act sau de a efectua o anumită operațiune, în legătură cu sau în cadrul unei proceduri de atribuire prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, de art. 82 din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, sau de art. 50 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare.

Din coroborarea acestor texte, rezultă că achiziția directă, nefiind una din procedurile de atribuire expres reglementate la art. 68 din Legea nr. 98/2016, nici regulile de desfășurare a acestora nu-i sunt aplicabile, având în vedere valoarea estimată a achiziției de față de 116.800,00 lei fără TVA.

Procedurile de atribuire reglementate de legea amintită, conform art. 68 din Legea nr. 98/2016 sunt:

- a) licitația deschisă;*
- b) licitația restrânsă;*
- c) negocierea competitivă;*

- d) *dialogul competitiv;*
- e) *parteneriatul pentru inovare;*
- f) *negocierea fără publicare prealabilă;*
- g) *concursul de soluții;*
- h) *procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice;*
- i) *procedura simplificată."*

Raportat la dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac, Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedura de atribuire, iar la alin. (2) se prevede că acele contestații care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă.

În speță, Consiliul are în vedere faptul că, așa cum rezultă din documentele depuse la dosarul cauzei, produsele necesare autorității achizitoare –, urmează a fi atribuite prin intermediul unei achiziții directe, așa cum este aceasta prevăzută de art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016 citat anterior și nu printr-o procedură de atribuire de tipul celor prevăzute de art. 68 din același act normativ.

....

Autoritatea este singura în măsură să aleagă modalitatea în care atribuie un contract (printr-o procedură de atribuire sau *prin cumpărare directă* dacă sunt îndeplinite condițiile legale – „în măsura în care valoarea achiziției, estimată conform prevederilor secțiunii 1 a cap. II, nu depășește 135.060 lei pentru fiecare achiziție de produse sau servicii”), în speță având incidență principiul asumării răspunderii stipulat de art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016, iar Consiliul nu poate califica o „*cumpărare directă*” ca fiind o procedură de atribuire - „*procedură simplificată*”, de vreme ce nu au fost urmate prevederile legale pentru inițierea și derularea unei astfel de proceduri de atribuire.

De exemplu, în ceea ce privește „procedura simplificată” reglementată de Legea nr. 98/2016, se rețin următoarele dispoziții legale:

- „Art. 113:

(1) *Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura simplificată în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (2).*

(2) *Procedura simplificată se inițiază prin publicarea în SEAP a unui anunț de participare simplificat, însoțit de documentația de atribuire aferentă.*

(3) *Autoritatea contractantă are obligația de a stabili perioada de depunere a ofertelor în funcție de complexitatea contractului de achiziție publică/acordului-cadru și de cerințele specifice, astfel încât operatorii economici interesați să beneficieze de un interval de timp adecvat și suficient pentru elaborarea ofertelor și pentru pregătirea documentelor de calificare și selecție, dacă sunt solicitate prin documentele achiziției.*

(4) *Autoritatea contractantă poate decide desfășurarea procedurii simplificate:*

- a) *fie într-o etapă;*

b) fie în mai multe etape care presupun atât selecția candidaților, cât și negocierea și evaluarea ofertelor.

(4¹) În cazul prevăzut la alin. (4) *lit. a*), autoritatea contractantă are dreptul de a decide organizarea unei etape finale de licitație electronică, caz în care are obligația de a preciza această decizie în anunțul de participare simplificat și în documentația de atribuire.

(5) Conform alin. (4) *lit. a*) și fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (3), perioada minimă între data transmiterii anunțului de participare la procedura simplificată și data-limită de depunere a ofertelor este de cel puțin:

a) 10 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de servicii sau produse;

b) 6 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de produse de complexitate redusă;

c) 15 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de lucrări.

În speță, autoritatea contractantă a publicat în SEAP anunțul de publicitate nr. ADV1104417 la data de 23.09.2019 (nu o invitație de participare la procedura de atribuire în baza art. 113 de mai sus), stabilind data limită de depunere a ofertelor la ... ora 12⁰⁰, în consecință nu au fost respectate dispozițiile alin. (5) din articolul citat, referitoare la "perioada minimă între data transmiterii anunțului de participare la procedura simplificată și data-limită de depunere a ofertelor" astfel încât prezenta „cumpărare directă” nu poate fi calificată drept „procedura simplificată”, nefiind îndeplinite toate condițiile legale pentru inițierea unei astfel de proceduri de atribuire, în schimb sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 98/2016 pentru derularea unei achiziții directe, care așa cum rezultă și din expunerea de motive a Legii nr. 101/2016, este exclusă din domeniul de aplicare al legii, pentru această achiziție fiind incidente dispozițiile dreptului comun. Normele de competență materială fiind de ordine publică, organizatorul sau participanții la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații ce nu vizează procedurile de atribuire.

Determinând că nu au relevanță în speță prescripțiile Legii nr. 101/2016, competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, fără a se ține seama de alegerea de către contestatoare a atacării la Consiliu a achiziției în cauză.

Față de această situație, Consiliul apreciază ca fiind incidente și următoarele dispoziții legale:

- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016: „Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;

- art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016: „Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată competente

ori, dacă este cazul, unui alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;

- art. 231 din Legea nr. 98/2016 - „În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun”.

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că „(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă. (2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare”;

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia „Tribunalele judecă: în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe”;

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;

- art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței judecătorești competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent”;

- art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care stipulează că: „Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. (...)”;

- art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia „Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel”;

- art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia „Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată

acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului”.

În aceeași direcție, relevantă este și poziția **Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal**, exprimată în decizia nr. 3527 din 10 noiembrie 2017. De asemenea, **tot Înalta Curte**, aceeași secție, în decizia nr. 645 din 19 februarie 2018, a apreciat că, în cazul unei achiziții directe, sunt aplicabile, în ceea ce privește stabilirea competenței materiale în soluționarea contestațiilor, normele generale cuprinse în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, nu prevederile legii speciale, respectiv Legea nr. 101/2016. În același sens sunt și numeroasele opinii exprimate de Agenția Națională pentru Achiziții Publice în Ghidul achizițiilor publice, disponibile la <https://www.achizitiipublice.gov.ro/questions/view/63> (spețele 723, 562, 387, 367 și 187).

Speta 723:

În situația în care cumpărarea directă a fost atribuită cu încălcarea principiilor și a dispozițiilor sus-menționate, persoanele fizice sau juridice care se consideră vătămate au dreptul să conteste rezultatul achiziției, în condițiile Legii nr. 554/2004.

Speta 562:

În situația în care cumpărarea directă a fost atribuită cu încălcarea principiilor și a dispozițiilor sus-menționate, persoanele fizice sau juridice care se consideră vătămate au dreptul să conteste rezultatul achiziției, în condițiile Legii nr. 554/2004.

Precizăm în acest sens că, întrucât achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire, conform celor menționate mai sus, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (C.N.S.C.) nu are competența de soluționare a contestațiilor depuse de operatorii economici având ca obiect rezultatul unei cumpărări directe, prevederile Legii nr. 101/2016 nefiind aplicabile în cauză.

Speta 387

Având în vedere că achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire, conform celor menționate mai sus, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (C.N.S.C.) nu are competență de soluționare a contestațiilor depuse de operatorii economici având ca obiect rezultatul unei cumpărări directe, prevederile Legii nr. 101/2016 nefiind aplicabile în cauză.

Speta 367

În subsidiar, precizăm că Legea nr. 101/2016 reglementează căile de atac (inclusiv contestația) ce pot fi utilizate în cadrul procedurilor de atribuire. În cazul achizițiilor directe, actele autorităților contractante pot fi contestate pe calea contenciosului-administrativ.

Speta 187

Facem precizarea că o contestație poate fi formulată în condițiile Legii nr. 101/2016 numai în cazul derulării unei proceduri de atribuire astfel cum este aceasta definită de legislația în materia achizițiilor publice (art. 68 din Legea nr. 98/2016 – n.n.), art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din cadrul legii în discuție reglementând clar acest fapt.

Astfel, achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire în sensul legislației în domeniul achizițiilor publice, ci este o modalitate simplă de a achiziționa produse/servicii/lucrări a căror valoare fără TVA, estimată conform prevederilor legale, nu depășește un anumit prag valoric stipulat la art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016. Modul de desfășurare a achiziției directe este prevăzut la art. 43-46 din H.G. nr. 395/2016.

Potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (CNSC) este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor/acordurilor-cadru.

Însă, având în vedere că, după cum aminteam anterior, achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire în sensul legislației în materia achizițiilor publice, în cazul în care se consideră vătămat ca urmare a desfășurării unei achiziții directe, operatorul economic are dreptul de a sesiza, în baza Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, instanța de judecată de pe raza teritorială a autorității contractante în cauză.

Elocventă este și decizia civilă nr. 224 din 4 iunie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Așadar, Consiliul se va raporta la poziția Înaltei Curți exprimată în deciziile nr. 3527 din 10 noiembrie 2017 și nr. 645 din 19 februarie 2018, evocate anterior, singura poziție aplicabilă acestei spețe.

Văzând cele de mai sus și luând în considerare dispozițiile legale citate, Consiliul, constatând lipsa sa de competență în soluționarea contestației, urmează a face aplicarea art. 12 alin. (2) și să transmită contestația, împreună cu dosarul constituit, instanței de judecată competente.

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 asimilează actelor administrative contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice și achizițiile publice. În același timp, la art. 10 alin. (1), stabilește că: *Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.*

Date fiind cele ce preced, Consiliul va admite excepția de necompetență materială a sa privind soluționarea contestației, invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, raportat la natura litigiului, tipul de autoritate emitentă a actului atacat și sediul reclamantei, constată că

Art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 și art. 132 C. proc. civ. obligă prioritar Consiliul să stabilească instanța competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent, căruia să îi transmită contestația, iar nu să o respingă ca inadmisibilă sau ca greșit îndreptată.

Pentru aceste motive,

În baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Declină competența de soluționare a contestației ..., în contradictoriu cu ..., către ...

Dispune trimiterea, de îndată, a dosarului cauzei către această instanță judecătorească.

Fără cale de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.